

279

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

DUBEN 2016

Drazí farníci.

Prožíváme největší a nejradostnější svátky celého liturgického roku – Velikonoce. Liturgické bohatství i dramatickost těchto uplynulých dní nám připomínají nezměrnou velikost a hloubku spásenosné oběti Ježíše Krista. Ke zmrtvýchvstání našeho Pána jsou zaměřeny celé dějiny spásy, které vypovídají nejenom o nesmírně prozřetelném plánu Božím, ale především o nepochopitelné a neproniknutelné lásce Boží k člověku, která ničí život svůj, aby mohla dát život druhým.

Tato logika Boží lásky nám zůstane asi po celou dobu našeho pozemského putování určitým způsobem zastřená, ale zcela jistě ji budeme moci pochopit v nebi, kde jak doufáme, se stane naším pravým životem. Teprve v pohledu na vzkříšeného Krista jsme schopni pochopit a přijmout všechna protiventství a kříže, které nám život přináší a se kterými se setkáváme, protože již víme, že vítězství nad smrtí je jisté a definitivní.

Ano, o velikonočních svátcích je nám nejenom zvěstován, ale skutečně dán život, který má své vyústění ve věčnosti a který tím pádem nikdy nekončí. Tento život je pravdivým vyústěním naší křesťanské víry, která nám dává milost vítězství nad smrtí. Proto je tím nejdůležitějším a zároveň nejcenějším úkolem našeho života starost o naši víru, již praktikování nám ukazuje, nakolik odpovídáme na lásku Boží, která se nám odevzdává v bezmezné míře. Pán Ježíš nám připomíná, že víru máme v nádobě hliněné a tedy nás upozorňuje, že bez starostlivé a upřímné péče o naši víru, tedy o náš osobní vztah k němu samotnému, může dojít i k její ztrátě. Jistě máme kolem sebe dosti takových smutných příkladů, které by pro nás měly být varováním a ne důvodem k jejich posuzování a odsuzování. Tváří v tvář uprchlické krizi a velmi krutému a krvavému pronásledování křesťanů na celém světě je třeba se zeptat sebe sama, nakolik jsem já připraven a ochoten svou víru vyznat a přihlásit se k ní i tam, kde proto nebudu pochopen ani chválen, ale spíše posmíván a odsuzován. Jaké svědectví víry vydávám? Jak jsem hrdý a odhodlaný se za svou víru postavit? Stydím se za ni a jdu do kompromisů, do kterých jako křesťan jít nikdy nemohu?

Odpovědi na tyto a podobné otázky nám mohou ukázat, jestli je pro nás velikonoční víra opravdu tím prvořadým a nejcenějším v našem životě a jestli ji bereme opravdu vážně. Po zmrtvýchvstání a především po seslání Ducha sv. byli apoštolové doslova a do písmene „posedlí“ touhou zvěstovat víru v Ježíše Krista, tedy víru v jeho vzkříšení. Poháněla je jejich autentická víra a láska, kterou nemohlo nic a nikdo zadržet, a proto byli ochotni podstoupit úplně všechno jen proto, aby získali další učedníky. Jejich život byl prodchnutý životem Ježíše Krista, a proto je v jejich úsilí o šíření víry nepoháněla nějaká pouze lidská touha o rozšíření jejich společenství, nýbrž nadpřirozená síla lásky, která je projevem autentického spojení s Bohem. Proto byli také tak přesvědčiví a určitým způsobem úspěšní, protože v žádném případě nechtěli a neusilovali vázat druhé na svoje kázání, schopnosti a někdy i zázraky, ale vždy a pouze chtěli druhým zprostředkovat víru v Syna Božího a přivést je k osobnímu spojení s ním. Apoštolská touha je proto tím nejautentičtějším projevem naší křesťanské katolické víry.

Svatý rok milosrdenství, který prožíváme, je velikou příležitostí a nabídkou, abychom vynaložili větší úsilí přiblížit alespoň někoho z našeho okolí o něco více ke Kristu. Setkání s živým Bohem je největším projevem jeho milosrdenství k člověku, ale i naše úsilí je opravdovým milosrdenstvím, neboť setkání s Kristem anebo obnovení osobního vztahu k němu je ten největší projev lásky, který můžeme druhému dát a tím i projevem opravdového milosrdenství. Nepromeškejme tuto příležitost, neboť Pán nám dává v tomto roce zvláštní milost, aby mohl proměnit svět, ale především každé lidské srdce, které touží po lásce a štěstí, které vychází jediné z něho samotného. Zkusme se nechat alespoň trochu unést radostí a nadšením, které měli apoštolové po tom, co se setkali se zmrtvýchvstálým Kristem, a prosíme je, aby i náš život se stal nástrojem v rukou Božích, který zapálí nové duše.

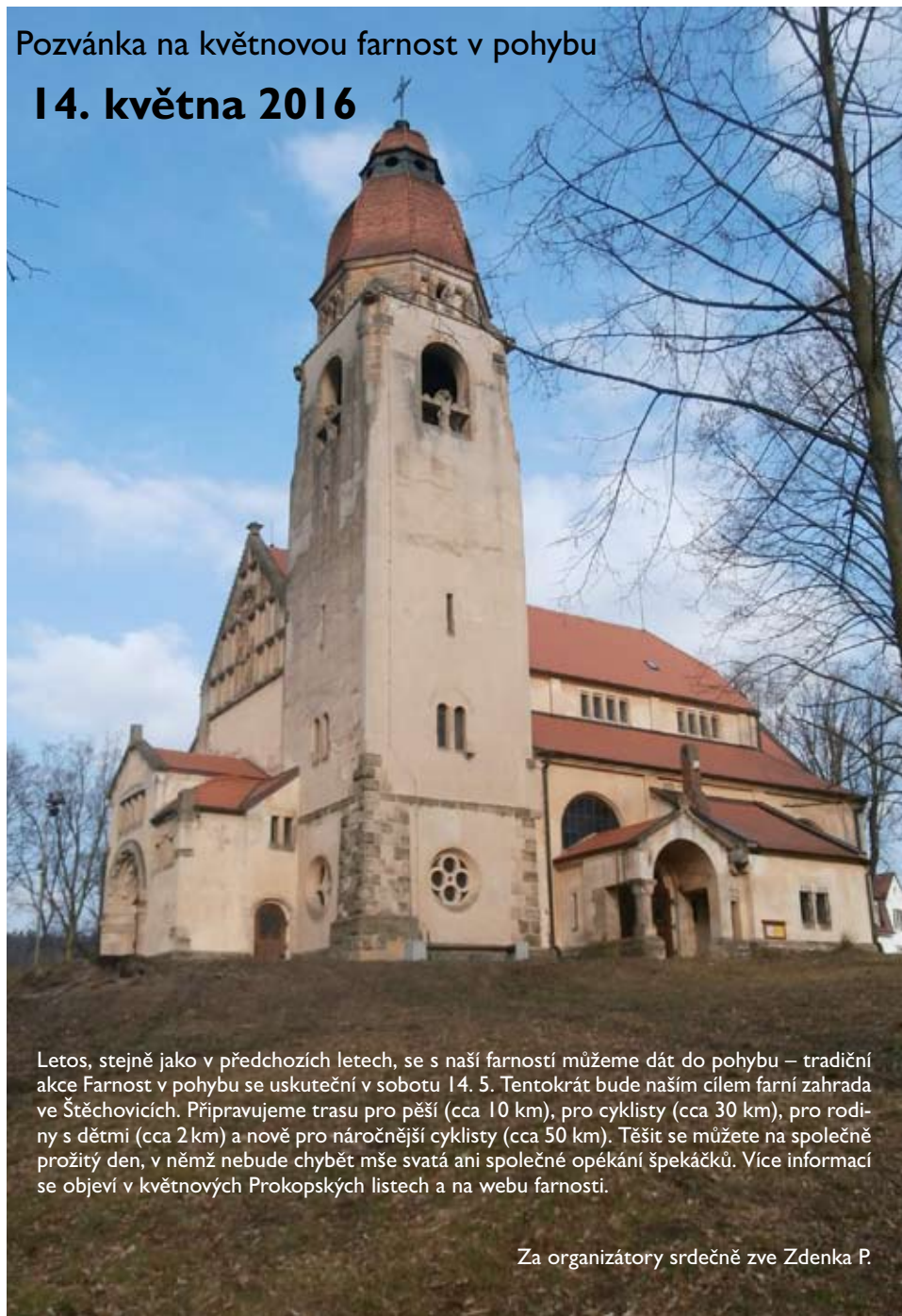
Požehnané a milostiplné svátky velikonoční a radost ze vzkříšení našeho Pána Vám přeje a v modlitbě vyprošuje

Vít Uher

DUBEN 2016			
1	pá	velikonoční oktáv	
2	so	velikonoční oktáv	
3	ne	II. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (Neděle Božího milosrdenství)	
4	po	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ přeloženo z 25. 3.	slavnost
5	út	2. velikonoční týden sv. Vincence Ferrerského	
6	st	2. velikonoční týden	
7	čt	sv. Jana Křtitele de la Salle, kněze	památka
8	pá	2. velikonoční týden	
9	so	2. velikonoční týden	
10	ne	III. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
11	po	sv. Stanislava, biskupa a mučedníka	památka
12	út	3. velikonoční týden	
13	st	3. velikonoční týden sv. Martina I.	
14	čt	3. velikonoční týden	
15	pá	3. velikonoční týden	
16	so	3. velikonoční týden	
17	ne	IV. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
18	po	4. velikonoční týden	
19	út	4. velikonoční týden	
20	st	4. velikonoční týden	
21	čt	4. velikonoční týden sv. Anselma	
22	pá	4. velikonoční týden	
23	so	sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka	svátek
24	ne	V. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
25	po	sv. Marka, evangelisty	svátek
26	út	5. velikonoční týden	
27	st	5. velikonoční týden	
28	čt	5. velikonoční týden sv. Petra Chanela, sv. Ludvíka Marie Grigniona	
29	pá	sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	svátek
30	so	5. velikonoční týden sv. Zikmunda, sv. Pia V.	

Pozvánka na květnovou farnost v pohybu

14. května 2016

Letos, stejně jako v předchozích letech, se s naší farností můžeme dát do pohybu – tradiční akce Farnost v pohybu se uskuteční v sobotu 14. 5. Tentokrát bude naším cílem farní zahrada ve Štěchovicích. Připravujeme trasu pro pěší (cca 10 km), pro cyklisty (cca 30 km), pro rodiny s dětmi (cca 2 km) a nově pro náročnější cyklisty (cca 50 km). Těšit se můžete na společně prožitý den, v němž nebude chybět mše svatá ani společné opékání špekáčků. Více informací se objeví v květnových Prokopských listech a na webu farnosti.

Za organizátory srdečně zve Zdenka P.

10. 2.

Mší svatou a udělováním popelce zahajujeme postní dobu, tedy čas přípravy na Velikonoce.

14. 2.

Při mši svaté u Sv. Prokopa se nám představují letošní katechumeni, kteří tak vyjadřují svoji touhu přijmout o Velikonocích křest.

21. 2.

Druhé skrutinium katechumenů.

27. 2.

Stejně jako v předchozích letech jsme měli možnost zúčastnit se postní duchovní obnovy v kapli sv. Vojtěcha na Balkáně. Tentokrát pod vedením P. Petra Beneše.

28. 2.

Při svatoprokopské mši byla udílena svátost pomazání nemocných všem trpícím.

13. 3.

Třetí skrutinium katechumenů. Po mši sv. následovalo setkání na faře s pohoštěním, kde jsme se mohli s našimi katechumeny blíže poznat.

Slavnost Zvěstování Páně

pondělí 4. dubna v 18.00

v kostele sv. Prokopa

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

úterý 26. 4. v 17.30 v kostele sv. Anny

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 3. 4. (všechny kostely)

Setkání ministrantů

neděle 10. 4. v 17.00

farní centrum

Úklid kostelů

sobota 9. 4. !!! mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

Zpovídání ve Svatém roce**milosrdenství**

podle rozpisu a navíc každý pátek

od 17.20 až do konce mše sv.

Setkání rodičů dětí připravujících se na**první sv. přijímání**

neděle 24. 4. v 18.30 ve farním centru

Milí farníci a čtenáři,

pobyt v konviktu se pomalu chýlí ke konci. Možná se to nezdá, ale jsme téměř u konce „běhu“. Nic však ve skutečnosti nekončí a „závod“ pokračuje. Všichni (všech 14 ☺) jsme si totiž podali přihlášku na fakultu a pomalu vyhlížíme a zároveň se možná trochu děsíme přijímaček, které nás čekají v červnu. Do té doby je ale na druhou stranu ještě dost času. Šrotíme se, co to jde... Především latinu, ale i Úvod do spirituality nám dává v poslední době docela zabrat, přibýly

základy řečtiny.

S bohoslovci jsme rozehráli ligu ve florbalu a konvikt postavil rovnou dva týmy! Uvidíme, kdo na konci semestru dojde k vítězství.

Moc tu na Vás všechny myslím a těším se brzy na viděnou!

P.S.

Konečně se nám podařilo rozeběhnout webové stránky. Na konvikt.signals.cz si tak můžete třeba prohlédnout fotky ☺.

RNDr. František Skřivánek Eq. Mag. O. Melit. (83), heraldik, geolog, speleolog, magistrální rytíř Maltézského řádu, zakládající člen a předseda Krasové sekce Společnosti Národního muzea, také Klubu pro českou heraldiku a genealogii. Byl šéfredaktorem periodik Československý kras a Heraldika a genealogie, autor 400 odborných, vědeckých nebo populárních prací a desítky knih. Při restaurování relikvíáře sv. Maura určoval druhy kamenů. Je ženatý a se svojí rodinou žije na Žižkově.

Jak jste se dostal ke speleologii?

Přes archeologii, když jsem byl chlapec, tak u nás v Čakovicích probíhal archeologický výzkum, stále jsem se motal okolo a vedoucí výzkumu zjistil, že umím kreslit. Nechával si ode mě kreslit nálezy. Přes tyto lidi jsem se dostal ke Koněpruským jeskyním, kde tenkrát došlo při těžbě k různým objevům. Seznámil jsem se s tamním spolkem jeskyňářů, kteří v místě prováděli své výzkumné a objevné práce. Později jsem sám sestavil skupinu na průzkum jeskyní a věnoval se nedalekému ložisku vápence, kde se objevovaly dutiny, které jsme prozkoumávali a začali je mapovat a publikovat. Prováděl jsem geologický průzkum po objevovaných jeskyních v Českém Krasu.

Studia jste začínal jako učeň lučebník?

Na studia jsem se nedostal kvůli rodinnému původu, byl jsem přijat do učení jako lučebník do Spolany Neratovice a navzdory špatným kádrovým posudkům jsem se dostal jako dělnický student na Vyšší průmyslovou školu. Poté jsem na přírodovědecké fakultě studoval geologii a geomorfologii. Dostal jsem se k historické geografii a pak k heraldice. Začal jsem zpracovávat různé rodinné památky a začalo mě to strašně bavit.

Věnoval jste se rekonstrukci kamenných obkladů na Karlštejně a ve sv. Vítu?

Jako zaměstnanec Státního památkového ústavu, profesí geolog a geograf, jsem se účastnil velké opravy a rekonstrukce Kaple sv. Václava a Korunní komory ve sv. Vítu a Kapli sv. Kateřiny a sv. Kříže na Karlštejně. Spolu s dalšími odborníky jsem dostal úkol prozkoumat drahokamové obklady v objektech. Do té doby se nevědělo, odkud tyto jaspis-ametystové obklady pocházejí. Náhodou za mnou přišel sběratel kamenů, brusič z Jablonce nad Nisou, a přinesl mi kameny s tím,

že by mě to mohlo zajímat. Viděl jsem, že to jsou kameny, po kterých jsem marně pátral. Dosud žádáný z jaspisů a ametystů neodpovídal těm restaurovaným, až tyto, opravdu, našli jsme 600 let utajené naleziště v Ciboušově v Krušnohoří. Provedli jsme mineralogicko-petrografický rozbor, který prokázal totožnost s kameny z Karlštejna a sv. Víta. Po šesti letech ložisko bylo objevené a popsané. Největší záhada, která trvá dodnes je, kde byly kamenné desky řezané. Musela to být velkotěžba, která zaměstnávala stovky lidí. Vytěžené suroviny muselo být velké množství, použito bylo více než 3 500 destiček. Při archeologickém průzkumu jsme nenašli jedinou nařezanou a obroušenou destičku. Někam to dopravovali v balvanovitém stavu a tam desky řezali. Byli schopni nařezat i 10mm silnou destičku. Určitě se časem to místo musí najít. Převážení do Itálie se jeví jako nepravděpodobné. Nad způsobem řezání jsme dlouho dumali, dospěl jsem k názoru podle rubových stránek středověkých inkrustací originálních destiček, že to bylo řezané kovovým drátem, řezivo sypané korundem křemíku, poháněné vodou nebo lidskou silou. Nepůvodní kameny při restaurování byly vyňaty a nahrazeny kameny z Ciboušova koncem 80. let. A aby to bylo na první pohled patrné, tak tam má brusič svoji značku.

Jak jste byl přijat do Maltézského řádu?

Přes profesora Rokytu, který byl členem Maltézského řádu ve Vídni. Při jedné cestě do Říma, kdy jsem bydlel u Maltézáků, mě seznámil s legálním tamějším velkopřevorem českým – knížetem Paarem. Do řádu jsem vstoupil tajně v 80. letech v Římě. Patřím mezi magistrální členy, kteří mají slib poslušnosti vůči řádu a slib chudoby vůči řádu, tedy co děláš pro řád, to děláš zadarmo. I vše ostatní pro řád má být přihlášeno k řádu a držet se a být poslušen pokynů velmistra.

-vh-

Misericordiae Vultus (III. část)

Bula vyhlášující mimořádný Svatý rok Milosrdenství

14. Zvláštním znamením Svatého roku je pouť, protože je obrazem cesty, kterou se každý člověk svým životem ubírá. Život je putováním a lidská bytost je *viator*, poutník, který jde po cestě ke kýženému cíli. Také ke Svaté bráně v Římě a kamkoliv jinam bude každý muset podle svých sil vykonat pouť. Bude to znamení skutečnosti, že také milosrdenství je cílem, kterého je třeba dosáhnout a který vyžaduje závazek a oběť. Pouť je tudíž podnětem k obrácení: prostřednictvím Svaté brány se necháme obejmout Božím milosrdenstvím a zavážeme se k tomu, abychom vůči druhým byli milosrdní jako je Otec k nám.

Pán Ježíš nám ukazuje etapy této pouti, kterými lze tohoto cíle dosáhnout:

„Nesudte, a nebudete souzeni, nezavrhujte, a nebudete zavrženi. Odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natfesenou a vrchovatou vám dají do klína. Neboť jakou mírou měříte, takovou se naměří vám“ (*Lk 6,37-38*). Především říká *nesoudit a nezavrhovat*. Kdo nechce být souzen Bohem, nesmí se stát soudcem vlastního bratra. Lidé totiž svým soudem ulpívají na povrchu, zatímco Otec hledí do nitra. Kolik jen škodí slova pronášená se žárlivostí a závistí! Mluvit špatně o bratru v jeho nepřítomnosti, znamená stavět jej do špatného světla, poškozovat jeho pověst a vydávat jej napospas řečem. Nesoudit a nezavrhovat má pozitivní význam, totiž umět chápat to, co je v každém člověku dobré, a nedovolit, aby trpěl naším stranickým soudem a naším předsudkem, že víme všechno. To však ještě k vyjádření milosrdenství nestačí. Ježíš žádá také *odpouštění a dávání*. Máme být nástroji odpuštění, protože se nám od Boha jako prvním dostalo odpuštění. Být velkodušní ke všem a vědět, že Bůh nás také zahrnuje obrovskou velkorysostí.

Milosrdní jako Otec – takové bude „motto“ Svatého roku. V milosrdenství máme důkaz toho, jak miluje Bůh. Dává se cele, navždy, nezištně, a aniž by něco žádal výměnou. Přichází nám na pomoc, když jej vyzýváme. Krásná je denní modlitba církve, která začíná slovy: „Bože, shlédni a pomoz. Pane, pospěš mi pomáhat“ (*Žl 70,2*). Pomoc, kterou vyzýváme, je prvním krokem Božího milosrdenství směrem k nám. On nás přichází vyprostit ze slabosti, v níž žijeme. A Jeho pomoc spočívá v tom, že nám umožní vnímat Jeho přítomnost a Jeho blízkost. Den po dni, zasažení Jeho soucitem, se můžeme stát také my soucitnými vůči všem.

15. V tomto Svatém roce můžeme učinit zkušenost otevření srdce vůči těm, kdo žijí v těch nejvíce beznadějných existenciálních periferiích, jež moderní svět často dramatickým způsobem vytváří. Kolik je ošidných a bolestných situací v dnešním světě! Kolik zranění na těle nese množství těch, kdo nemají hlas, protože jejich křik zeslábl či zanikl v důsledku lhostejnosti bohatých národů. V tomto Jubileu bude církev ještě více volána hojit tato zranění, poskytovat úlevu olejem útěchy, obvazovat milosrdenstvím a léčit nezbytnou solidaritou a pozorností. Neupadejme do lhostejnosti, která ubíjí, do zvykovosti, která uspává duši a brání objevovat novost, do cynismu, který ničí. Otevřme své oči a pohledme na bídu světa, na rány tolika bratrů a sester zbavených důstojností a nechme se vyprovokovat jejich voláním o pomoc. Naše ruce ať stisknou jejich ruce. Přitáhneme je k sobě, aby pocítili vroucnost naší přítomnosti, našeho přátelství a bratrství. Jejich křik ať je i náš, abychom tak společně mohli prolomit bariéru lhostejnosti, která často suverénně kraluje, aby zakrývala pokrytectví a egoismus.

Vroucně si přejí, aby křesťanský lid během Jubilea přemýšlel o *skutcích tělesného a duchovního milosrdenství*. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané pohledem na dramata chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, ve kterém jsou chudí božským milosrdenstvím upřednostňováni. Ježíšovo kázání nám tyto skutky milosrdenství prezentuje, abychom mohli chápat, zda žijeme jako Jeho učenáři či nikoli. Objevme znovu skutky *tělesného milosrdenství*: dávat najíst tomu, kdo má hlad, a napít žíznivým; odívat toho, kdo nemá, co na sebe;

přijímat cizince, pomáhat nemocným, navštěvovat vězňené, pohřbívat mrtvé. A nezapomínejme na skutky *duchovního milosrdenství*: radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé.

Nemůžeme utéci před Pánovými slovy, podle nichž budeme souzeni: zda dáme najíst hladovému a napít žíznivému; přijmeme cizince a oblečeme toho, kdo nemá, co na sebe; zda budeme mít čas být s tím, kdo je nemocný a ve vězení (srov. *Mt 25,31-45*). Stejně tak budeme tázáni, zda jsme pomáhali vyvádět z pochybností, které stahují do strachu a často jsou zdrojem osamocení; zda jsme uměli přemáhat neznalost, v níž žijí miliony lidí, zejména děti, kterým se nedostává pomoci, aby mohly vyvážnout z chudoby; zda jsme byli nablízku tomu, kdo je osamocen a sklíčen; zda jsme odpustili tomu, kdo nás uráží, a odmítli každou formu zášti a nenávisti vedoucí k násilí; zda jsme byli trpěliví podle příkladu Boha, který má trpělivost s námi; a nakonec zda jsme Pánu v modlitbě svěřovali svoje bratry a sestry. V každém z těchto „nejmenších“ je přítomen sám Kristus. Jeho tělo se stává znovu viditelným jako tělo, které je zmučené, bolavé, bité, podvyživené a na útěku... abychom jej rozpoznali, dotýkali se jej a poskytovali mu péči. Nezapomeňme na slova svatého Jana od Kříže: „Na sklonku života budeme souzeni podle lásky“.[12]

16. V Lukášově evangeliu máme další důležitý aspekt, jak prožívat s vírou toto Jubileum. Evangelista vypráví, jak se Ježíš po návratu do Nazareta vydal podle svého zvyku do synagogy. Vyzvali jej, aby přečetl Písmo a komentoval jej. Šlo o pasáž z proroka Izaiáše, kde stojí: „Duch Pánův je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto“ (*Iz 61,1-2*). „Milostivé léto“ Páně je tím, co toužíme prožívat. Tento Svatý rok s sebou přináší bohatství Ježíšova poslání, které zní v prorokových slovech: nést slovo a gesto útěchy chudým, oznamovat osvobození těm, kdo jsou uvězněni v nových formách nevolnictví moderní společnosti, navracet zrak tomu, kdo už nevidí, protože se stáhl sám do sebe, a navracet důstojnost tomu, kdo ji postrádá. Ježíšovo kázání se znovu stává viditelným v odpovědích víry, které jsou křesťané povoláni dávat svým svědectvím. Ať nás provázejí apoštolova slova: „Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí“ (*Řím 12,8*).

17. Postní doba tohoto Jubilejního roku ať je žita intenzivněji jako velká příležitost ke slavení a zakoušení Božího milosrdenství. Kolik stránek Písma lze meditovat během postní doby, abychom objevili milosrdnou Otcovu tvář! Slovy proroka Micheáše můžeme také opakovat: Ty, Pane, jsi Bůh, který odpouštíš nepravost a promiáš hřích, netrváš na svém hněvu, ale máš zálibu v milosrdenství. Ty, Pane, se vrátíš a smiluješ se nad svým lidem. Nebudeš dbát na naše viny a svrhneš do mořských propastí všechny naše hříchy (srov. *Mich 7,18-19*).

V čase modlitby, půstu a dobročinnosti lze rozjímat konkrétněji o těchto slovech proroka Izaiáše: „Není půstem, který chce spíše toto: rozvaž nespravedlivá pouta, uvolni uzly jha, utiskované propusť na svobodu, zlom každé jármo! Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. Tehdy vyrazí tvé světlo jako zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin ti odpoví, křičet o pomoc, a on řekne: »Zde jsem!« Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukoiš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo, tvůj soumrak se stane poledním jasem. Hospodin tě stále povede, v nedostatku ukojí tvou touhu, posílí tvé údy. Budeš jako zavlažovaná zahrada, jako živé zřídlo, jehož voda nevysychá“ (*Iz 58,6-11*).

V diecézích ať se šíří iniciativa *24 hodin pro Pána*, která se koná v pátek a sobotu čtvrtého postního týdne. Mnozí lidé začínají přistupovat ke svátosti smíření a jsou mezi nimi četní mladí, kteří v této zkušenosti často nacházejí cestu zpět k Pánu, prožívají intenzivní chvíli modlitby a objevují znovu smysl svého života. Kladme zřetelně opět do středu svátost smíření, protože umožňuje hmatatelně se dotýkat milosrdenství. Pro každého penitenta tak bude zdrojem opravdového vnitřního pokoje.

[12] Srov. Krátké spisy a korespondence, 59. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1998, str. 73..

Zatímco první velký kostel si vybudovali vinohradští o plných deset let dříve než obyvatelé Žižkova (pro připomenutí: kostel sv. Ludmily byl vysvěcen roku 1893, kostel sv. Prokopa dokončen v roce 1903), se stavbou druhého kostela tomu bylo právě naopak. Od roku 1911 stojí žižkovský kostel sv. Anny, ale teprve v březnu roku 1914 je založen „Spolek pro vybudování katolického chrámu Páně na Královských Vinohradech“, jehož členové museli v průběhu dalších osmnácti let vynaložit mnoho úsilí, než mohl být 8. 5. 1932 slavně vysvěcen

Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně.

Jeho světitel byl arcibiskup pražský dr. Karel Kašpar a velkým podporovatelem stavby též Kašparův předchůdce František Kordač. Pojďme se ale ještě vrátit v čase k dobám, kdy se teprve začaly rodit předpoklady pro stavbu kostela považovaného dnes za nejvýznamnější sakrální architekturu 20. století u nás. Architektonická soutěž na řešení podoby nového vinohradského kostela byla vyhlášena v roce 1919, s jejím zadáním pomáhali také architekti Jan Kotěra či Kamil Hilbert. Z 31 předložených návrhů hned tři nejlepší obdržely první cenu, žádný z nich však nebyl přijat pro realizaci. Je dobré též připomenout, že Spolek českých architektů se vyslovil proti soutěži a doporučoval projekt svěřit rovnou slovinskému architektovi Jože Plečnikovi. Kostelní spolek trval na anonymní soutěži, ale vyzval Plečnika k samostatnému zpracování plánů mimo soutěž. Architekt, který se u nás proslavil především úpravami Pražského hradu, vyhověl výzvě Spolku a vypracoval projekt, který ovšem především pro velkou nákladnost nemohl být schválen. Plečnik pak předkládá v roce 1925 druhý návrh, ale ani ten nebyl přijat. Teprve třetí projekt, vycházející ze starokřesťanských vzorů, předložený roku 1927 splnil požadavky Spolku a byl později realizován. Všechny tři projekty zpracoval architekt Plečnik bezplatně a věnoval je jako dar budoucímu chrámu. K zahájení stavby bylo třeba překonat ještě několik zásadních překážek. První z nich bylo kličkování zástupců města ohledně darování pozemku na stavbu kostela, ke kterému došlo již v roce 1908, ale které bylo částí městské rady opakovaně napadáno a rozporováno. K definitivnímu potvrzení darování pozemku jakožto řádnému a platnému došlo v roce 1928 dobrozdáním Právnické fakulty Karlovy univerzity. Pro možnost zahájení stavby s vyhlídkou na její úspěšné dokončení bylo klíčové zajištění jejího financování. Rozhodující prostředky byly získány přidělením kapitálu tzv. Běptovy nadace.

Základní kámen kostela byl posvěcen biskupem Antonínem Podlahou dne 28. 10. 1928 při příležitosti desátého výročí samostatného státu. Stavba však byla zahájena až téměř o rok později, v srpnu 1929, prováděla ji firma Nekvasil z Karlína. Hned v počátku prací se objevila velká komplikace – pevné skalní podloží nebylo zachyceno ani v 14 m hlubokých vrtaných sondách, takže věž a zdi kostela musely být založeny na mohutné železobetonové desce. Postupně zde vyrostla stavba velmi neobvyklé formy. Chrám má jednotný sálavý prostor bez sloupů, uzavřený dřevěným kazetovým stropem. Stěny z režného cihelného zdiva jsou zdobeny pravidelným rastrem zlatených křížků. Mohutná věž je stejně široká jako celý kostel, prosvětluje ji dvojice obrovských kruhových oken, tvořících ciferníky největších hodin u nás. Za věží se kromě prostorné sakristie nachází ještě řada dalších místností, užitečných pro život farnosti. K nejpůsobivějším prostorám v budově patří valeně klenutá krypta pod hlavním oltářem.

-lb-

159. Urban II.

(1088 – † 1099)

Urban II. vlastním jménem Odo z Lagery pocházel ze šlechtické rodiny v Champagni a narodil se v Chatillonu patrně r. 1042. Studoval v remešské katedrální škole u Bruna z Kolína, poté se stal kanovníkem a také arcijáhmem remešské kapituly. V roce 1069 nebo 1070 vstupuje do kláštera v Cluny a stává se tak benediktinem. V klášteře také záhy získává úřad převora a seznamuje se s Hildebrandem ze Soany, pozdějším papežem Řehořem VII. (1073–1085). Ten si jej v r. 1078 povolá do Říma a krátce poté jej i jmenuje kardinálem-biskupem v Ostii nedaleko Říma.

V letech 1084–1085 působí jako papežský legát v Německu, kde se snaží vyjednávat za Řehořovy zájmy a kde je také uvězněn. Po návratu do Říma (1085) Řehoř VII. brzy umírá. Jeho nástupce Viktor III. (1086–1087) je nucen z Říma uprchnout a r. 1087 zemře.

Po téměř 6 měsících je papežem zvolen Odo z Lagery a přijímá jméno Urban II.

Jeho nejvýznamnější počín se týká 27. listopadu 1095, kdy svolal velkou církevní radu do města Clermont, kde svým plameným projevem o okupaci Svaté země Turky vyvolal první křížovou výpravu. V roce 1095 se konal koncil v Piacenze, na kterém uvrhnul do klady vzdoropapeže Klementa III.

Clermontský koncil byla synoda katolické církve, která se v listopadu roku 1095 konala ve francouzském městě Clermont. Koncil svolal papež Urban II. a jeho výsledkem bylo zahájení první křížové výpravy, které předcházela výprava lidová.

Vlastní jméno nebo rod:	Odo de Lagery
Původ:	Lagery, Francie
Datum narození:	asi 1042
Místo narození:	Chatillon, Francie
Datum zvolení:	12. 3. 1088
Datum smrti:	29. 7. 1099
Místo smrti:	Řím
Místo pohřbu:	Řím, sv. Petr
Pontifikát:	11 let, 4 měsíce, 11 dní

V roce 1095 poslal byzantský císař Alexios I. své vyslance na západ, aby vyjednali vojenskou pomoc v boji proti Seldžuckým Turkům. Zprávu obdržel papež Urban II. na koncilu v Piacenze. Na listopad následujícího roku papež svolal ke konání synody církevní představitelé, které zároveň žádal, aby s sebou vzali významné pány ze svých provincií.

Samotný koncil se konal mezi 18. až 28. listopadem a účastnilo se jej asi 300 duchovních z celé Francie. Papež mimo jiné nejdříve probíral clunyjské reformy a prodloužil exkomunikaci Filipu I. Francouzskému. 27. listopadu se papež rozhovořil o problémech na východě a vyzval k vojenské výpravě, která měla zabezpečit západním poutníkům cestu k Božímu hrobu v Jeruzalémě.

V Řehořově a Urbanově době se v západní Evropě začíná rýsovat nový jednotný systém spekulativní filozofie a teologie – scholastika, usilující o vytvoření komplexní, všestranně uspokojivé nauky, snažící se zjevené poznatky víry a zjištěné poznatky rozumu uvádět v naprostý logický soulad.

Urban II. umírá 29. července 1099. Je pohřben ve vatikánské bazilice sv. Petra.

Urbanovým nástupcem je zvolen další benediktin, Paschal II.

Urbanovým hlavním cílem je papežství s univerzální pravomocí. Jako osobnost má pro dosahování svých záměrů nejlepší předpoklady – pevnost, odvahu a vytrvalost Řehoře VII. kombinuje s mírností, kultivovaností, pružností, diplomatickostí a střízlivým pohledem na realitu, vyhýbá se násilí. V prvé řadě však disponuje velmi účinným osobním charisma-

tem a strhujícím řečnickým uměním, kterým je schopen získat přízeň nejširších mas. Autoritu mu začne získávat vystupování na synodách a koncilech, hlavním nástroji jeho politiky, a také uvážlivá ochota ke smíru a k udělování povolení, dispensů a milostí.

Dne 14. července 1081 byl Urban II. papežem Lvem XIII. blahorečen.

V seznamu světců katolické církve je jeho jméno zapsáno u data 29. července.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Pá	Ez 25,1-17	Výrok proti Amónovcům
2.	So		
3.	Ne	Ez 26,1-21	Proti Týru
4.	Po	Ez 27,1-36	Nárek nad Týrem
5.	Út	Ez 28,1-26	Velikášství krále týrského
6.	St	Ez 29,1-21	Proti Egyptu
7.	Čt	Ez 30,1-26	Pád Egypta
8.	Pá	Ez 31,1-18	Podobenství o cedru
9.	So		
10.	Ne	Ez 32,1-32	Nárek nad faraónem
11.	Po	Ez 33,1-33	Strážné posláni proroka
12.	Út	Ez 34,1-31	Proti špatným pastýřům Izraele
13.	St	Ez 35,1-36,15	Výrok proti hoře Seíru; Zaslíbení horám izraelským
14.	Čt	Ez 36,16-38	Lid obdrží nové srdce
15.	Pá	Ez 37,1-28	Údolí suchých kostí
16.	So		
17.	Ne	Ez 38,1-23	Prorocství o příchodu Gógově
18.	Po	Ez 39,1-29	Prorocství o zničení Góga
19.	Út	Ez 40,1-27	Prostor kolem chrámu
20.	St	Ez 40,28-46	Nádvoří a brány
21.	Čt	Ez 40,47-41,26	Chrámy
22.	Pá	Ez 42,1-20	Stavby v nádvořích
23.	So		
24.	Ne	Ez 43,1-27	Příchod Hospodinovy slávy
25.	Po	Ez 44,1-31	O chrámové službě
26.	Út	Ez 45,1-17	Majetky
27.	St	Ez 45,18-46,24	Svátky a oběti
28.	Čt	Ez 47,1-23	Chrámový pramen
29.	Pá	Ez 48,1-35	Rozdělení krajiny
30.	So		

Kniha Ezechiel (hebr. *Jehezkeel*, řec. *Iezekiél*) ve svém názvu nese jméno proroka, který v babylonském zajetí usměrňoval židovský lid. Jeho jméno znamená „Bůh posilňuje“. V mládí byl současníkem proroka Jeremjáše, po pádu Jeruzaléma pak byl společně s předními Židy ze své vlasti deportován do Babylonie, kde se usadil u eufratského kanálu Kebar v osadě Tel Abib. Ezechiel byl mezi proroky prvním duchovním pastýřem, kterému šlo o to, aby vedl lid k osobní odpovědnosti za své činy a zároveň k smyslu pro soudržnost a společenství. Pro své výroky organizačního a zákonodárného charakteru je považován za jakéhosi duchovního otce judaismu. Protože prorok ve vícero svých promluv uvádí také patřičné datum, můžeme odhadnout, že jeho prorocká činnost trvala cca 20 let.

Ezechielovo prorocství má bohatou ideovou náplň. Hovoří o lidské vině i o Božím soudu, o obrácení se i o Božím milosrdenství. Jáhve není pouze Bohem Izraele a jeho přítomnost není badatelná pouze v chrámě, ale je Pánem všech národů a je všudypřítomný. V jeho spise zaznívá i mesiášská naděje (kap. 34, 37).

Humanitární sbírka

Milí farníci,
sděluji vám všem, že se podařilo zajistit další konání jarní humanitární sbírky, a to ve dnech 8. a 9. dubna 2016, v prostorách bývalého skladu Diakonie na Žižkově. Obracím se tedy na vás, kdo byste měli možnost přinést nepotřebné, ale stále dobré a užitečné věci. Sběrka bude v pátek 8. dubna v době od 13 do 18 hodin, v sobotu 9. dubna v době od 10 do 16 hodin. Bude se vybírat oblečení všeho druhu, boty dobré, neobnošené, domácí textil, deky, polštáře i přehozy, nádobí. Prosím využijte tuto možnost. Můžete podpořit i svou modlitbou a třeba i osobní účastí při vybírání darovaných věcí. Prosím ochotné zájemce, aby mě kontaktovali na mobil: 736 242 333 – Libuše Janovská. Najdete nás ve dvoře bývalého střediska Diakonie, Prokopova 216/4, Praha 3 Žižkov. Těšíme se na vás a vaši pomoc!

Libuše Janovská, Marta Pešková

Výlet s vozičkáři

Milí dobrovolníci,
ráda bych zorganizovala výlet s vozičkáři zase 1. května, tentokrát bychom se podívali na Vyšehrad.

Sraz bude ve 14:00 před Domovem seniorů v Habrové ulici 2, Praha 3. Autobus nás vysadí před Jedličkovým ústavem a odtud se vycházkou projdeme parkem, podíváme se z vyhlídek na Vltavu a na Prahu, také krátce navštívíme Slavín a samozřejmě si na závěr dopřejeme malé občerstvení v kavárně. Odjezd zpět bude – podle počasí – v 17:00 – 17:30 h.

Prosím všechny dobrovolníky, kteří jsou ochotni nás doprovázet, aby se přihlásili na telefonní číslo: 774 350 701 nebo mailem: hilbertova.vaclava@seznam.cz. Vycházky v minulých letech se líbily všem – nechodícím i jejich průvodcům a tak doufám, že se nám letošní výlet také vydaří.

Václava Hilbertová

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; Milada-Provinska@seznam.cz; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 12).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejvyšší Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektořka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrábějí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o *Velikonocích 2017*. Nová skupina „hledajících“ začne svá setkávání během měsíce května 2016.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vitem Uherem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně, *termín roku 2017 bude ještě upřesněn*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejvhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2016 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁴⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, 4krát ročně
v tridentském ritu

²⁾každé poslední úterý v měsíci 30 minut
předě mši výstav Eucharistie

³⁾v adventní době roráty

⁴⁾pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, I 30 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 3. 2016	
výše dluhu (úvěr)	4 007 461,11 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbirka na splacení úvěru (březen 2016):	18 629 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat